

Замислено $\text{♩} = 69-76$

Duet

1. Прав-да - та да - ва ни си - ла, тя ни пра - ви по - до - бри.
 2. Кро - тки и сми - ре - ни — ка - за сам И - сус да бъ - дем ний —
 3. „И - маш слам - чи - ца в’о - ко - то“, ка - зах аз на не - по - знат —

О, гор - ко ти на ду - ша - та, щом съ - бла - зни но - сиш ти.
 та - зи за - по - вед ти спаз - вай дру - ги - те не - дей съ - ди.
 Е - то, ми - сля ти до - бро - то, спри да я из - ва - дя, брат.”

Как - то бли - жни - я си съ - диш, тъй ще бъ - деш съ - ден сам.
 И - скам не - жно да о - би - чам, не - ка сва - ди - те да спрат.
 Та - зи слам - чи - ца не - зри - ма не на - ме - рих за бе - да,

Със как - ва - то мяр - ка ме - риш, тъй ще ти от - ме - рят, знам.
 На И - сус се аз о - бри - чам и вър - вя във ве - рен път.
 а не зна - ех аз, че и - мам във о - ко - то си гре - да.

Хармония

О, Спа - си - те - лю, во - ди ни, да до - сти - гнем до бре - га,

да Те сла - вим вдъ - хно - ве - ни, с'Теб да сме във веч - ност - та.

4. Често други укорявам,
виждам дребните неща.
Днес със сълзи умолявам
да се махне таз греда.
Ще помогна аз на брата,
нека в'моите очи
Господ върне светлината,
ярко там да заблести.

5. С'обич всичко се лекува,
с'милост виждаме добре —
нека те да тържествуват,
справедливи нека сме.
Мисля с'радост във душата
за Исус и любовта —
да премахна аз гредата,
в'мен да блесне светлина.

Текст: Илайза Р. Сноу, 1804–1887; припев от М. Е. Аби
Музика: Чарлз Дейвис Тилмън, 1861–1943

Матей 7:1–5
Алма 41:14–15